Canon de rugăciune către Sfânta cuvioasă Elisabeta, făcătoarea de minuni

(24 aprilie /7 mai)

Sfânta cuvioasă Elisabeta, făcătoarea de minuni din Constantinopol şi Sfântul mucenic Sava Stratilat (s.v. 24 aprilie / s.n. 07 mai):

https://www.academia.edu/42858126/Sf%C3%A2nta_cuvioas%C4%83_Elisabeta_f%C4%83c%C4%83toarea_de_minuni_din_Constantinopol_%C5%9Fi_Sf%C3%A2ntul_mucenic_Sava_Stratilat_24_aprilie_

https://archive.org/details/sf.-elisabeta-si-sava

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-elisabeta-si-sava/steaemy1/sf-elisabeta-si-sava

***

Troparul Sfintei cuvioase Elisabeta, făcătoarea de minuni, glasul al 8-lea: Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioasă maică Elisabeta, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind înconjurat din toate părţile de furtunile patimilor şi de valurile cugetelor tulburându-mi-se sufletul, îndreptează-mă către limanul cel lin al voirilor lui Hristos, prin rugăciunile tale Sfântă Elisabeta, ca să te laud pe tine.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobită cu harurile fecioriei, de Dumnezeu fericită, din pruncie te-ai logodit prin sihăstrie cu Cuvântul cel curat. Şi ai mers după urmele lui cele purtătoare de viaţă, purtând cu tărie omorârea patimilor, prea mărită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îndepărtându-te de legătura cea lumească şi alipindu-te de dorirea de Hristos, curată, cugetul trupului l-ai topit cu postirea. Şi petrecând cu răbdare, nevoindu-te întru bunătăţi şi în osteneli şi în rugăciuni, te-ai învrednicit a face minuni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu dragoste fierbinte, pururea pomenita, Sfânta Elisabeta dorind de tine, prea curată, cea care mai presus de cuget ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl cel nedespărţit, s-a făcut vas al Sfântului Duh, strălucind cu virtuţi dumnezeieşti, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În Cămările cerurilor cele luminoase te-ai sălăşluit, făcându-te mireasă aleasă Atotţiitorului şi izvorăşti pâraiele tămăduirilor care usucă curgerile patimilor.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râvnind proorocilor Ilie şi Moise, prea cinstită, întru lungime de zile ai postit ca aceia, hrănindu-te cu pâinea cea cerească a vedeniilor celor prea înţelepte, prin harul Dumnezeiescului Duh.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Descoperirea dumnezeiască s-a dat maicii tale mai înainte de zămislirea ta, fecioară, pentru strălucirea vieţii tale, ce era să ai prin virtute întru Dumnezeiescul Duh, mărită Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu credinţă dorind prea lăudata Elisabeta de tine, care singură eşti locaşul cel curat al Fecioriei, se bucură aducându-se Fiului tău, cu cucernicie urmându-ţi, Preacurată.

Irmosul: Doamne, cel ce ai făcut Acoperământul boltei cereşti şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte în dragostea Ta, că Tu eşti Culmea doririlor şi credincioşilor Întărire Unule, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi tuterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu prin rugăciunea ta ai omorât şarpele, pe balaurul cel cumplit, prin putere dumnezeiască sfărâmând toate măiestriile vicleanului şi l-ai dat pe el spre mâncarea fiarelor şi a tot felul de păsări, slăvind pe Stăpânul tuturor, Sfântă prea cuvioasă Elisabeta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râvnind obiceiurilor dumnezeieştilor bărbaţi, cu putere dumnezeiască ai împlinit patruzeci de zile negustând nici un fel de mâncare, ci ai răbdat nemâncând, maică prea cinstită, omorând răscolirile trupului cu toată înţelepciunea şi făcându-ţi viu duhul, de Dumnezeu insuflată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Numai tu ai purtat în pântece pe Dumnezeu Întrupat, pe Cel ce dă fiinţă tuturor, pe care L-a dorit din suflet Sfânta Elisabeta, logodindu-se cu Dânsul întru Duhul, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunea îngerilor, şi demonilor rană, prea minunată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Râurile păcatelor le-ai uscat prin vărsarea lacrimilor şi curgerea de sânge în multă vreme de la femei cucernice, care au alergat la tine în chip deosebit, ai oprit-o cu harul, cuvioasă Elisabeta, prea lăudată.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţi ani te-ai lepădat de a gusta pâinea, mărită, curăţindu-ţi sufletul prin ostenelile înfrânării cu cucernicie şi ai câştigat trăirea cea fără de trup a îngerilor, Sfântă Elisabeta, lauda cuvioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În tot chipul încredinţându-ţi tot cugetul Domnului, la El te uitai întinsă cu ochii minţii şi ai inimii. Şi în trei ani nu te-ai uitat la cer, ci la pământ ca ceea ce erai din pământ, de Dumnezeu mărită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus eşti decât Puterile cele de sus, Fecioară, născând pe Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început şi împreună Veşnic, cu ale cărui luminări luminându-se purtătoarea de Dumnezeu, a risipit negura patimilor.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a câştiga sihăstreşte mila lui Dumnezeu, din copilărie te-ai lepădat de a gusta untdelemn, veselindu-te cu adăugarea ostenelilor, ceea ce eşti prea cinstită.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta cea luminată s-a împodobit cu virtuţile, adormirea ta a strălucit cu sfinţenie prin minuni, alungând pe demoni şi prin dumnezeiescul har ai risipit viforul patimilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luptându-te cu frigul şi cu îngheţul, cu goliciunea trupului, ai suferit cu tărie arsura soarelui, prea mărită Elisabeta, întărindu-ţi nădejdile la încălzirea cea de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislit-ai în pântece pe Cel mai înainte de veci şi ai născut cu Trup pe Cel din fire fără de trup şi cu lapte ai hrănit pe Hrănitorul tuturor, prea curată Maica lui Dumnezeu, ceea ce eşti neispitită de nuntă.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor, căci către Tine am strigat şi mă ajuţi Dumnezeu mântuirii mele.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuget dumnezeiesc ai avut că aţi vieţuit cu îngerii, curată, priveghind cu căldură şi cu osârdie cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mână de îndurare întinzi şi dai sănătate celor ce aleargă şi cu credinţă se apropie de moaştele tale, întărirea sihaştrilor, Sfântă Elisabeta, purtătoare de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minuni mari săvârşind şi slujitoare arătându-te Domnului, prea cuvioasă Elisabeta cinstită, către Dânsul te-ai mutat acum, împreună cu cuvioşii, cântând: Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Vezi-mi supărarea pe care mi-a adus-o mulţimea răutăţilor mele, Fecioară şi mă răpeşte din gheena focului, pe mine care strig: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce pururea se apropie de racla moaştelor tale, toate cererile cu evlavie le iau, slăvind totdeauna şi mărturisind pe Dumnezeu, care a primit cinstitele tale nevoinţe, către care tu strigi neîncetat: preoţi binecuvântaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Duhul fiindu-ţi luminaţi ochii inimii, ai dăruit vedere celui ce cu credinţă a alergat la cinstitul tău mormânt, căci te-ai îmbogăţit cu îndestularea tămăduirilor de la Hristos, către care, cuvioasă, strigi: preoţi binecuvântaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un soare luminos ai răsărit pe pământ, Sfântă prea cuvioasă, prea cinstită Elisabeta, luminându-te cu virtuţi le cele dumnezeieşti şi trimiţând razele sfinţitelor tale minuni, din care cei ce se împărtăşesc, strigă: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Purtător de Trup ai născut şi în braţe ai ţinut pe Domnul Iisus, pe Cel ce toate le ţine cu Semnul cel Atotputernic al voii Sale, prea curată Fecioară. Pentru aceea te lăudăm ca pe Maica lui Dumnezeu, cu laude strigând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor a ars nebuneşte cuptorul, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia de Putere mai bună izbăviţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorit-ai curat să vezi frumuseţea cea înţelegătoare a Mirelui tău şi cu căldură strigai Lui: Unde eşti culcat? Şi unde păstoreşti? Să mă odihnesc la Tine şi să mă desfăt de veseliile Tale, mărind bunătatea Ta.

Stih: ***Sfântă cuvioasă Elisabeta, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, minune! Cum după îngropare şi după punerea de demult în mormânt, se văd moaştele tale zăcând nestricate, dăruite şi luminate cu semne şi cu minuni şi dăruiesc izvoare de tămăduiri credincioşilor în toate zilele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înţelepciune ai avut în suflet, smerire şi dumnezeiască blândeţe, credinţă nestricată; şi împreună cu nădejdea, ai avut dragoste dumnezeiască, stând în rugăciuni de toată noaptea către Dumnezeu; şi luminându-te cu strălucirile cele de acolo, te-ai luminat foarte, Sfântă Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiveşte-Te spre mine, Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut şi pe Aceea care Te-a născut ai păzit-o nestricată după naştere. Când vei şedea să judeci faptele mele, să-mi treci fărădelegile şi păcatele mele, ca un Preabun şi Milostiv, Bunule şi Iubitorule de oameni.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Ostenelile înfrânării le-ai suferit şi ai primit darul nepătimirii şi al tămăduirilor, Sfântă Elisabeta de Dumnezeu insuflată: a tămădui tot felul de boli şi a alunga lucrarea duhurilor necurate, ceea ce eşti vrednică de laudă. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

***

Cuvioasa Elisabeta a fost aleasă din pântecele maicii sale la slujba lui Hristos Dumnezeu. Vestea naşterii sale s-a făcut prin dumnezeiasca descoperire maicii ei, mai înainte înştiinţând-o că prunca ce se va naşte dintr-însa va fi vas ales al Sfântului Duh.

Deci, din copilărie s-a dat la slujba lui Dumnezeu şi s-a făcut mireasa lui Hristos, Mirele ei Cel fără de moarte; şi slujea în rânduiala îngerească, în ceata de fecioare, adică de călugăriţe, obosindu-şi trupul cu post şi osteneli.

Apoi a luat dar de a tămădui bolile, nu numai pe cele trupeşti, ci şi pe cele sufleteşti. Cu rugăciunea tămăduia toate bolile trupeşti, iar cu cuvintele şi cu sfaturile de Dumnezeu insuflate, vindeca sufletele omeneşti, povăţuindu-le spre pocăinţă şi spre toată fapta bună.

Îmbrăcămintea ei era numai o haină de păr aspră şi degera trupul ei de frig; însă duhul ei ardea totdeauna cu văpaia dragostei dumnezeieşti.

Fiind pusă egumenă surorilor, a arătat mare silinţă, îngrijind de mântuirea acelora. Înfrânarea ei era fără de măsură, căci mulţi ani a petrecut nemâncând pâine, ci hrănindu-se numai cu verdeţuri şi cu legume, iar untdelemn şi vin n-a gustat niciodată în toată vremea vieţii sale. De multe ori petrecea în post câte patruzeci de zile, ca marele Moise, negustând nimic.

Trei ani, urmând smereniei vameşului, nu şi-a ridicat ochii cei trupeşti spre cer; iar cu cei sufleteşti totdeauna privea spre Dumnezeu, care este întru cei de sus, pe scaun înalt şi prea înălţat, înconjurat de Serafimi, privindu-l prin dumnezeiască gândire ca prin oglindă şi nu-şi lipea mintea de cele pământeşti.

Iar când, după obicei, înălţa rugăciunile cele de miezul nopţii în singurătate, era strălucită şi luminată de sus cu lumină cerească.

Apoi a fost şi făcătoare de minuni. Pe un balaur cumplit l-a omorât cu rugăciunea, pe o femeie, căreia de mulţi ani îi curgea sânge, a tămăduit-o; duhuri necurate a gonit din oameni şi multe alte minuni a făcut, nu numai în viaţă, ci şi după moarte.

Iar după fericitul ei sfârşit, mormântul ei făcea minuni, dând tămăduiri bolnavilor, până şi prin praful cel luat de pe moaştele ei; dăruia vedere orbilor, ca să se slăvească printr-însa, Hristos, Dumnezeul nostru, cel prea mărit întru sfinţii Săi. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuvioasei Elisabeta, făcătoarea de minuni)